Diumenge 34 de durant l'any: Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món (C)

Text de l'Evangeli (*Lc* 23,35-43): En aquell temps, també es reien d'ell els dirigents, dient: «Ha salvat d'altres, que se salvi ell mateix si és el Crist de Déu, l'Electe!». I es burlaven d'ell també els soldats, i atansant-s'hi li oferien vinagre, tot dient: «Si tu ets el rei dels jueus, salva't a tu mateix!». I hi havia un rètol damunt d'ell: «Aquest és el Rei dels jueus».

I un dels malfactors que estaven penjats, blasfemava contra ell, dient: «¿No ets tu el Crist? Salva't a tu mateix i a nosaltres!». I responent l'altre, l'increpava dient: «I ¿tu tampoc no tems Déu, quan et trobes en el mateix suplici? Nosaltres, ben cert, [el rebem] justament, ja que rebem el que mereixen els nostres fets! Però aquest no ha fet cap mal». I deia: «Jesús, recorda't de mi quan arribis al teu regne». I li digué: «En veritat et dic: avui seràs amb mi al paradís».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Aquest és el Rei dels jueus»

Mn. Joan GUITERAS i Vilanova
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens fa aixecar els ulls cap a la creu on Crist agonitza en el Calvari. Hi veiem el Bon Pastor que dóna la vida per les ovelles. I, al cap damunt hi ha un rètol on es llegeix: «Aquest és el Rei dels jueus» (Lc 23,38). Aquest que sofreix horrorosament i que està tan desfigurat en el seu rostre, és el Rei? És possible? Ho comprèn perfectament el bon lladre, un dels dos ajusticiats a banda i banda de Jesús. Li diu amb fe suplicant: «Jesús, recorda't de mi quan arribis al teu regne» (Lc 23,42). La resposta de Jesús és consoladora i certa: «En veritat et dic: avui seràs amb mi al paradís» (Lc 23,43).

Sí, cal que confessem que Jesús és Rei. "Rei" amb majúscules. Ningú no estarà mai a l'alçada de la seva reialesa. El Regne de Jesús no és d'aquest món. És un Regne on s'entra per la conversió cristiana. Un Regne de veritat i de vida, Regne de santedat i de gràcia, Regne de justícia, d'amor i de pau. Un Regne que surt de la Sang i l'aigua que brollaren del costat de Jesucrist.

El Regne de Déu era un tema primordial en la predicació del Senyor. No cessava de convidar tothom a

entrar-hi. Un dia, en el Sermó de la muntanya, va proclamar benaurats els pobres en l'esperit, perquè ells són els qui posseiran aquest Regne.

Orígenes, comentant la dita de Jesús «El regne de Déu dintre de vosaltres és» (Lc 17,21), explica que qui suplica que el Regne de Déu vingui, ho demana rectament d'aquell Regne de Déu que té dins d'ell, perquè neixi, fructifiqui i maduri. Afegeix que «el Regne de Déu que hi ha dins nostre, si avancem contínuament, arribarà a la seva plenitud quan s'hagi acomplert allò que diu l'Apòstol: que Crist, un cop sotmesos els que li són enemics, posarà el Regne en mans de Déu el Pare, i així Déu serà tot en tots». L'escriptor exhorta que diguem sempre: «Sigui santificat el vostre nom, vingui a nosaltres el vostre Regne».

Visquem ja ara el Regne amb la santedat, i en donem testimoni amb la caritat que autentifica la fe i l'esperança.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Entre els homes, a la confessió segueix el càstig; davant Déu, en canvi, a la confessió segueix la salvació» (Sant Joan Crisòstom)

- «La promesa de Jesús al bon lladre ens dóna una gran esperança. El Senyor sempre dóna més, és tan generós, dóna sempre més del que se li demana: li demanes que es recordi de tu i et porta al seu Regne» (Francesc)

- «(...) La paràbola del pobre Llàtzer i la paraula del Crist al bon lladre (cf. Lc 23,43) (...) parlen d'un destí últim de l'ànima (cf. Mt 16,26) que pot ser diferent per als uns i per als altres» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.021)